

Rimler Pál †

Egyesületünket éppúgy, mint a magyar erdőgazdaságot, erdőmérnöki és altiszti kart egyaránt mélységes gyász érte.

A régi gárda egyik közszeretettel és igaz megbecsüléssel övezett pillére dőlt ki.

Amidőn a soproni temető most tetemét magába zárta, hozzátartozói, tisztelői és barátai seregén túl is, bizonyára mély szomorúsággal hajtották meg ágaikat és könnyezve harmatoztak szerelmesének: az erdő fainak koronái is.

A magánerdőgazdaság korszerűsítésének nemcsak harcosa, de egyik legnagyobb eredményeket felmutató vezetője volt.

Pályafutása mély és áldásos nyomot hagyott minden munkakörben, amelyet betöltött.

Rimler Pál 1867. évi december hó 21-én született Nagyváradon. Az erdészeti akadémiát 1892-ben végezte el, majd katonaeve után 1894-ig a gödöllői koronauradalomban teljesített szolgálatot. 1895-től 1897-ig a *Súlykovszky* hercegi uradalom, majd 1898-tól 1900-ig a Mezőgazdasági Ipari R. T. főerdésze volt.

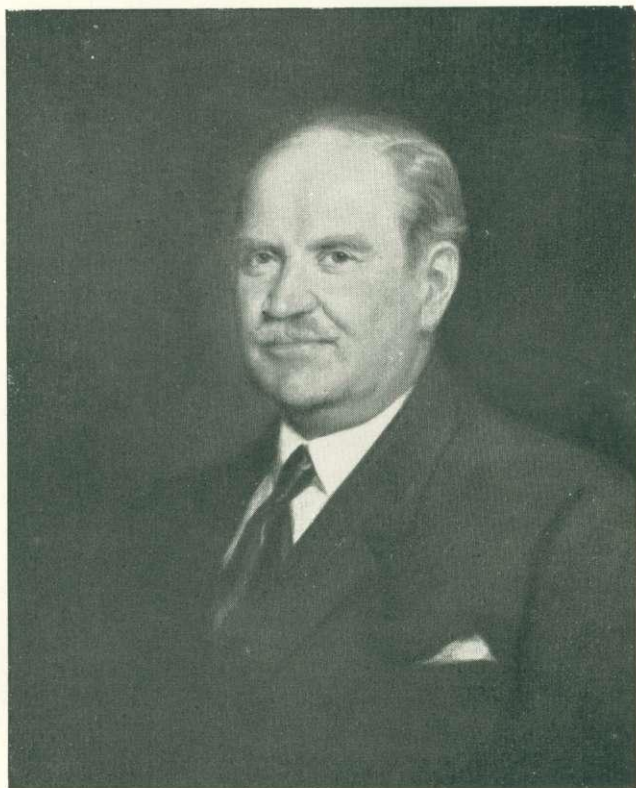
A Herceg Esterházy Hitbizomány szolgálatába 1900 őszén lépett, ahol 1914-ig Kismartonban erdőmester, 1918-ig Kapuváron erdőfelügyelő, majd 1919-től ugyanott erdőtanácsos volt, 1926-tól pedig erdőigazgatói minőségben működött. 1930-tól az 1937. év végén történt nyugalomba vonulásig a Hercegi Hitbizomány soproni erdőigazgatóságát vezette.

Az Esterházy Hercegi nemzetség három generációját szolgálta Toldi-Miklósi hűséggel, és a sors különös kegye tette lehetővé, hogy Földesurának anyagi terhektől vissza nem riadó áldozatkészsége párosulhatott az Ő álmainak vágyával: hogy a trianoni Magyarország az Ő gondozására bízott legnagyobb kiterjedésű erdőgazdaságát külföldi viszonylatban is mintagazdasággá fejleszthette.

A vezetése alatt álló és a trianoni Magyarország határain belül 100.384, Burgenland területén 49.200, Bajorországban pedig 870, összesen tehát 150.454 kat. holdnyi erdőgazdaságot az erdők fenntartása és javítása tekintetében konzervatív, másrészt az erdők közérdekű hasznosítása szempontjából a legkorszerűbb gazdasággá emelte.

Vezető állásba jutásakor legelső feladatának ismerte, hogy a korábban jórészt idegenek végezte termeléseket, valamint az egész erdőgazdaságot kizárólag házi kezelésbe vegye.

A rábízott erdőgazdaság kultúráját szakszerű elgondolásával olyan színvonalra emelte, hogy a működése alatt létesült felújítások és új erdőtelepítések a külföld előtt is ismételt elismerést vívtak ki és nevét, mint elsőrendű erdőgazdát tették ismertté.

Rimler Pál †
(1867—1943.)

Munkásságát 120 kilométer gőzüzemű erdei vasút, a korszerű úthálózatok hosszú sorozatainak a létesítése hirdetik.

A gazdálkodás belterjessé tételén felül első volt az iparosítás terén is. Az Ő elgondolása szerint és vezetése alatt létesültek a lenti-i és csömödér-i fűrészüzemek, amelyek ma is Magyarország legmodernebb fagazdasági ipartelepei közé tartoznak, míg a lakompaki, lékai, soproni és kaposvári fűrészek korszerűvé való átalakításával mind a hazai, mind a burgenlandi fűrésziparban az első sorába állította a rábízott üzemeket.

A belterjes gazdálkodás lehetőségét 275 kilométer erdőgazdasági házi telefonhálózat megépítésével, fuvargazdaságok felállításával és egyéb berendezésekkel biztosította.

Rimler Pál nemcsak egyik legkimagaslóbb erdőmérnökünk, erdőgazdánk, de az ország egyik legnagyobb vadászati szakembere is volt.

Az erdőt nemcsak fáiért, hanem a vadállományért is szerette, és mindkettőt egyaránt gondozta is. Teljes harmóniában egyesítette magában az erdészt és a vadászt. Az általa ápolt, tenyésztett és nemesített vadállomány Európaszerte ismertté tette a Hercegi Hitbizomány vadgazdaságát is.

Mint Egyesületünk választmányi tagja, a Felsődunántúli Erdészeti és Vadászati Egyesület alapítója és elnöke, az Országos Erdőgazdasági Tanács és több társadalmi és gazdasági szervezet tagja, fáradhatatlan és önzetlen tevékenységet fejtett ki.

Közérdekű munkásságának elismerésül a *Kormányzó Úr* Öfóméltósága 1929-ben a m. kir. gazdasági főtanácsosi címmel tüntette ki.

Alantasai rajongásig szerették. Az irányítására bízott 40 okl. erdőmérnök a köteles tiszteleten felül „Pali bácsi“-ját, 356 erdőre pedig igaz jóakaróját vesztette el és könnyezve gyászolja.

Azok közé a kevesek közé tartozott, akit ismerői nemcsak tiszteltek és megbecsültek, hanem őszintén szerettek is.

Elmúlása mélységes űrt hagyott, de alkotásaival maradandóvá tette nevét.

Emlékét szeretettel és kegyelettel őrizzük.

V. F.